Чотири зміни бачимо щороку.
Чотири їх і в смертного: весна,
Коли так легко, як вода потоку,
У душу ллється вся краса земна.
Є в нього й літо: як сита медова,
Тоді живить його хмільний запас
Юнацьких спогадів; небесна мова
Тоді чутніша. А в осінній час

Він зажадає тиші, й крила згорне,
І, мерклим зором дивлячись на світ,
Минатиме прекрасне й неповторне,
Як те, до чого звик з дитячих літ.
У нього є й зима: холодні сходи
У темряву. Такий закон природи.